

PROGRAMA DE MÀ

El Primer Palau 2025 –Descobrint joves talents

El Primer Palau

Dissabte, 18 d'octubre de 2025 – 11 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb el suport de

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

El Primer Palau 2025

Dissabte, 18.10.25 – 11 h

Sala de Concerts

11 h – **Marlene Förstel**, violoncel

11.40 h – **Aina Font**, saxòfon

12.30 h – **Duo StriAgo**

13.10 h – **Itay Hazan**, clarinet

15.30 h – **Eva Arderius**, violoncel

16.10 h – **Inés Issel**, violí

17 h – **Adriana Snape**, viola

17.40 h – **Karen Kuronuma**, piano

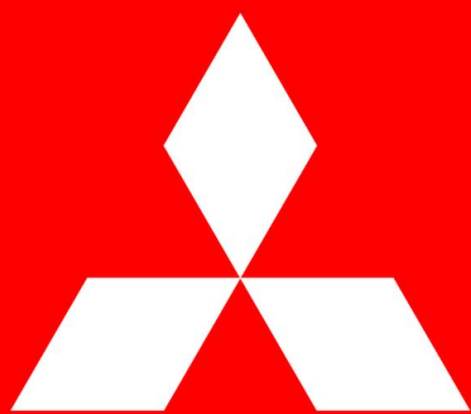
Durada:

Cada concert té una durada de 30 minuts aproximats.

Els/les assistents poden entrar i sortir de la sala un cop finalitza cada una de les actuacions.

Concert enregistrat per Catalunya Música i per Palau Digital.

#jovestalents

**MITSUBISHI
ELECTRIC**

Changes for the Better

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

Eva Arderíus (San Lorenzo de El Escorial, 2001), violoncel: estudia a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía amb Jens Peter Maintz.

Aina Font (Polop, Alacant, 1999), saxòfon: es va formar a l'ESMUC i al Conservatorium van Amsterdam en saxo clàssic.

Marlene Förstel (Viena, 2000), violoncel: estudia a la Hochschule für Musik Hanns Eisler de Berlín i fa formació complementària amb Sol Gabetta.

Itay Hazan (Jerusalem, 2008), clarinet: format al Conservatori Hassadna de Jerusalem, ara cursa el programa preparatori per a l'ensenyament superior al Conservatori Regional Ida Rubinstein de París.

Inés Issel (Tarragona, 2001), violí: ha estudiat a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía, on va començar amb tan sols deu anys, i a l'acadèmia d'elit Meisterklasse de Zakhar Bron, a Interlaken (Suïssa).

Karen Kuronuma (Tòquio, 1998), piano: s'ha format a la Universitat de les Arts de Tòquio i al Conservatori Nacional Superior de Música i Dansa de París.

Adriana Snape (Brussel·les, 2003), viola: té la doble nacionalitat espanyola i britànica. Des del 2023 es forma a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía.

Duo StriAgo, guitarres: format per Mario Strinati (Ravenna, 1998) i Pietro Agosti (Forlì, 1998), són dos graduats en guitarra i violoncel i contrabaix, respectivament, al Conservatori Maderna de Cesena.

Quines són les claus del concert?

Tindràs l'oportunitat de sentir el talent de joves intèrprets de procedència internacional que debuten al Palau de la Música Catalana. Viuràs també l'emoció d'un concurs on tots els participants, estudiants de nivell superior o ja graduats, gaudeixen d'un nivell molt alt de preparació. A més, sentiràs diferents instruments i

formacions: corda, vent, percussió, veu, duets amb piano i música de cambra.
Prepara't per viure un dia ple de música!

A què he de parar atenció?

Marlene Förstel, violoncel (Sawaka Kawasaki, piano). Sentiràs dues obres diferents en forma, estil, durada i exigència tècnica, que exploren la versatilitat cantable del violoncel. Escoltaràs una peça clàssica (Felix Mendelssohn) i una amb influències tradicionals hispàniques (Gaspar Cassadó).

Aina Font, saxòfon (Pablo Suaste, piano). Notaràs l'exigència tècnica i expressiva del saxòfon a partir d'obres contrastades en caràcter: *Cleos Ginguet* és virtuosística, l'obra d'Amargós és modal, *Kokoro* utilitza recursos tímbrics tradicionals japonesos i la de Debussy obliga a recrear la sonoritat pròpia de la flauta.

Duo StriAgo (Mario Strinati i Pietro Agosti, guitarres). El seu programa explora la capacitat polifònica (diversos sons alhora) de l'instrument amb música llatinoamericana rítmica, ballable, colorística i amb influències del jazz.

Itay Hazan, clarinet (Anat Paul, piano). El programa suposa un repte a tots els nivells per al clarinet. Entre altres capacitats, requereix un so càlid de l'instrumentista, a més d'una versatilitat per als canvis sobtats de caràcter.

Eva Arderius, violoncel (Miguel Ángel Ortega, piano). El programa reclama resistència física i varietat tímbrica capaç d'adaptar-se als tres mons sonors. La peça de Kodály demana d'explotar la dimensió polifònica de l'instrument, la de Poulenc requereix domini de l'articulació (forma com s'ataca una nota) i la de Txaikovski exigeix virtuosisme.

Inés Issel, violí (Miguel Ángel Dionís, piano). El programa situa el violí al límit de les seves capacitats tècniques i expressives, a través de transcripcions o fantasies sobre temes operístics. Exigeix canvis de posició imperceptibles que mantinguin la línia melòdica pròpia de la veu cantada.

Adriana Snape, viola (Antonia Valente, piano). Sentiràs la viola com a solista, fet encara poc habitual. Malgrat tot, notaràs com l'instrument té la mateixa capacitat que els altres instruments de corda per mostrar el seu vessant tècnic, expressiu i de diàleg.

Karen Kuronuma, piano. Les obres d'aquesta candidatura mostren la versatilitat i la capacitat per narrar històries del piano, l'instrument predilecte de la música clàssica del segle XIX.

Sabies que...

El Primer Palau va ser una iniciativa pionera a l'Estat espanyol impulsada pel Palau de la Música Catalana l'any 1996. La propera edició serà la trentena!

És el primer certamen musical a Espanya que combina el format de concert amb el concurs.

Et recomanem la cloenda d'El Primer Palau 2025, un concert on tocarà Guillem Gràcia, el guanyador de la darrera edició. Tindrà lloc el 19 de novembre.

Poema

Requisit

la sang que surt com canonada que rebenta,
la sang que taca els llençols blancs i ho fa amb violència,
la sang que ve amb un crit que esquerda els òrgans,
la sang que no es barreja amb la suor perquè és més densa,
la sang que surt a raig d'entre les cames de qui tot just comença,
la sang de les dones que són ara mateix a l'hospital,
la sang, aquesta sang, als meus poemes.

Mireia Calafell

Nosaltres, qui (LaBreu, 2020)

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Marlene Förstel, violoncel

11 h

Marlene Förstel, violoncel

Sawaka Kawasaki, piano

Felix Mendelssohn (1809-1847)

Sonata per a violoncel i piano núm. 2, en Re major, op. 58

Allegro assai vivace

Allegretto scherzando

Adagio

Molto Allegro vivace

Gaspar Cassadó (1897-1966)

Requiebros

Comentari

La primera actuació presenta dues obres diferents en forma, estil, durada i exigència tècnica, per bé que el fonament d'ambdues rau en l'exploració de la vessant cantable del violoncel. La *Sonata per a violoncel i piano núm. 2, en Re major, op. 58* (1843) de Felix Mendelssohn, dedicada al comte Wilhowski, mecenes i violoncel·lista afeccionat, és una obra de maduresa que combina la brillantor pianística amb el lirisme del violoncel. Cal notar, per exemple, al segon tema del primer moviment, en forma sonata, que s'alterna amb un tema més viu i enèrgic. L'"Allegretto" central és un *scherzo* lleuger i juganer en forma de cànon –on l'interpret ha de dominar les *apoggiature*– que contrasta amb un tema elegant i *cantabile* preeminent al violoncel. L'"Adagio" evoca una meditació en estil coral i insercions en estil de recitatiu, on destaca l'efecte final en què el solista sosté una nota pedal amb l'arc, alhora que emet uns *pizzicati* que simulen unes campanades. El rondó final, àgil i rítmic, uneix destresa en la digitació i frescor melòdica en el violoncel.

Requiebros (1931) de Gaspar Cassadó és una peça breu però molt intensa, hereva de l'escola de Casals, a mig camí entre la confessió amorosa i el plany, amb frases que exigeixen gran amplitud i control de l'arc per sostenir la línia. Altres passatges adopten un caràcter més recitat, amb atacs marcats, *ritardandi* i canvis de tempo. La secció central inclou uns compassos *a solo* amb amplis melismes i *floreos* d'arrel hispànica, que preparen un tram final feréstec, on sobresurt l'ús de la corda de La i l'octava més aguda posant a prova el sentit del *vibrato* per part de l'interpret.

Albert Ferrer Flamarich, musicògraf i historiador de l'art

Biografies

Marlene Förstel, violoncel

És una versàtil violoncel·lista nascuda a Viena (2000) i amb una passió especial per la música de cambra, que compagina amb la carrera com a solista. Durant la temporada 2024-25 es va incorporar a la prestigiosa acadèmia de l'orquestra NDR-Elbphilharmonie d'Hamburg. Actualment estudia a la Hochschule für Musik Hanns Eisler de Berlín amb Claudio Bohórquez, i continua els estudis complementaris amb Sol Gabetta a la Musik-Akademie de Basilea.

En el seu recorregut artístic ha participat des de ben jove als programes per a talents musicals. Després d'uns anys de formació intensiva a la mdw-Universitat de Música i Arts Escèniques de Viena amb Reinhard Latzko, ha estudiat amb Maria Grün i Andrea Traxler en el marc del programa Young Masters i del curs per a joves talents de l'Escola de Música J. S. Bach a Viena. Una part important de la seva formació artística han estat les classes magistrals amb violoncel·listes de renom, com Julian Steckel, Natalie Clein, Miklós Perényi, Wen-Sinn Yang, László Fenyő, Peter Bruns, Xenia Jankovic o Johannes Moser. A més, és titular d'una beca de la International Stringacademy de Ginebra.

Marlene Förstel ha estat guardonada en diversos concursos nacionals i internacionals. Entre d'altres, va guanyar el primer premi en la categoria de solista de corda al Concurs Internacional Svirel (Eslovènia) i va ser seleccionada per al

concert de gala *Ten of the best*. Al concurs nacional austríac Prima la Musica va obtenir el primer premi en la categoria de solo de violoncel l'any 2016, i posteriorment va actuar com a solista a la Festspielhaus de St. Pölten. Des de llavors ha actuat com a solista al Justizpalast de Viena amb l'Orquestra de Cambra Franz Schmidt i amb l'Orquestra de Cambra Filharmònica Eslovena. A més, la tardor del 2024 va participar com a convidada al prestigiós Concurs Internacional de Música ARD en la categoria de violoncel.

La seva activitat artística es defineix per la versatilitat estilística i la curiositat. L'any 2020 va publicar el disc de debut *Heldinnenleben* amb el seu quartet de violoncels: Die Kolophonistinnen. El mateix any va ser protagonista de la sèrie de concerts Master & Students amb Christian Altenburger a la sala Das MuTh i va inaugurar el Festival de St. Gallen amb el *Concert per a dos violoncels* de Vivaldi juntament amb la seva companya Theresa Laun. L'any 2023 va oferir un recital a la Sala Schubert de la Konzerthaus de Viena amb el pianista Julian Riem, corresponent al cicle Musica Juventutis, actuació que va propiciar una nova invitació per a un recital en solitari a la Konzerthaus de Blaibach, a Alemanya.

Durant la temporada 2023-24 va interpretar el *Concert per a violoncel* de Friedrich Gulda amb la Stadtkapelle Tulln i la Camerata Carnuntum. Amb la pianista Sawaka Kawasaki forma el Duo Lumisai, amb el qual ha actuat en espais com ara el Musiksalon Münchendorf o la Great Knightshall de Schloss Raabs. Amb l'acordionista Michael Schwarzenbacher forma el Duo Klangtreff. Junts van estrenar el seu programa de debut *Getanzt* l'any 2024 a la Spiegelsaal del Wiener Volksliedwerk. Des de llavors actuen habitualment a Àustria i Alemanya, amb projectes destacats, com la seva participació al Festival Kultursommer 2025 i un concert a la Sala Gottfried von Einem de Caríntia durant la temporada 2025-26.

Sawaka Kawasaki, piano

Nascuda al Japó, va iniciar els estudis de piano als sis anys amb Naohito Fukaya i posteriorment va rebre classes de Claudio Soares, Yuki Higami i Yasuko Tasumi. A partir del 2012 va cursar estudis de piano de concert a la Universitat de Música d'Osaka amb Tomoko Sueoka i Izumi Komoriya, on es va graduar amb distinció acadèmica. Durant aquest període va ser escollida com a solista i va interpretar el *Concert per a piano núm. 3* de Beethoven amb l'Orquestra de l'Òpera d'Osaka.

El 2015 va ser guardonada amb la beca de la Fundació Aoyama i va rebre diverses beques de la Universitat de Música d'Osaka. Des del 2016 estudia interpretació pianística amb el professor Stefan Arnold a la Universitat de Música i Arts Escèniques de Viena. El 2017 va obtenir el tercer premi al Concurs Internacional de Piano de Transsilvània i l'any següent un premi en metàl·lic de la Fundació Anny Felbermayer. Ha actuat tant a la universitat com a Viena i a Alemanya.

L'any 2023 va presentar la integral dels *Sis Preludis i Fugues, op. 35* de Mendelssohn en el cicle de concerts Young International Master Pianists al Bank Austria Salon. Al Japó ha ofert recitals com a solista a Osaka. Ha completat els estudis de grau i màster en interpretació pianística amb les màximes qualificacions, i ha continuat la seva formació en el programa de postgrau de la mateixa universitat. Actualment estudia música de cambra amb el professor Stefan Mendl.

És fundadora del Duo Lumisai, juntament amb la violoncel·lista austríaca Marlene Förstel, amb qui actua habitualment arreu d'Àustria.

Aina Font, saxòfon

11.40 h

Aina Font, saxòfon

Pablo Suaste, piano

Jean-Denis Michat (1971)

Clos Guinguet

Joan Albert Amargós (1950)

Homenatge a Lorca

Los cuatro muleros

Zorongo

Anda jaleo

Jean-Denis Michat

Kokoro

Claude Debussy (1862-1918)

Prélude à l'après-midi d'un faune

Comentari

Des de la primera peça aquesta actuació ens permetrà establir un recorregut de gran exigència tècnica i expressiva per al saxòfon. *Clos Ginguet* de Jean-Denis Michat, amb el seu discurs fragmentari, gestos abruptes, matís en els canvis sobtats de dinàmica i domini de les transicions entre registres, sovint en intervals amplis, en un exercici virtuosístic no exempt d'humor i de la teatralitat del cabaret. Michat, concertista, compositor i pedagog vinculat a l'estil "francès" del saxòfon, és un referent versàtil de la música contemporània com palesa *Kokoro*, que en japonès significa "cor/ànima". L'obra sembla emular la tradició de les flautes *shakuhachi*: sonoritats amb trèmolos, *frullati*, *glissandi*, efectes multifònics, sobreaguts i microintervals, que requereixen un control rigorós de l'embocadura i del flux d'aire per mantenir la coherència tímbrica en una peça que progressa amb lentitud i on els intersticis, les pauses i els silencis juguen un paper significatiu, com si fos una meditació en què el subjecte connecta amb l'entorn, com en la tradició nipona.

L'horitzó musical d'*Homenatge a Lorca* –amb "Los cuatro muleros", "Zorongo" i "Anda jaleo"– apunta cap a la tensió modal i el ritme del cant popular de les melodies compilades per Lorca i reversionades per Amargós combinant precisió mètrica i aparença d'improvisació amb ornaments i accents irregulars, que exigeix un refinat treball de llenguatge. Finalment, la transcripció del *Prélude à l'après-midi d'un faune* de Debussy obliga a recrear la fluïdesa i el color original pensat per a la flauta, amb un *legato* sostingut, modulacions subtils de timbre i un ús estudiat del *vibrato* que suggereixi la sensualitat impressionista.

Albert Ferrer Flamarich, musicògraf i historiador de l'art

Biografies

Aina Font, saxòfon

Saxofonista i intèrpret actualment establerta a Amsterdam i Berlín, és artista Vandoren Paris i Portrait Artist 25' per la «Van Music Magazine». S'especialitza en perspectives innovadores per a la música clàssica i música per a una societat inclusiva.

Amb presència internacional, ha actuat com a solista amb orquestra a les sales de concerts més destacades, incloent-hi la reconeguda Philharmonie de Berlín.

En la seva carrera musical ha captivat gràcies a la seva musicalitat els jurats de concursos de referència: Elbphilharmonie d'Hamburg, Artistes BBC, Muziekgebouw, Jeunesse de Viena, Jeunesses Musik Erlben, BIMHUIS, Dschungel de Viena, Orkaan, MUK...

“Aina Font em va impressionar molt amb la seva interpretació matisada i ben pensada [...]. Amb l'alegria de la seva interpretació i una forta presència escènica crea fàcilment una connexió directa amb el públic”, Johannes Schultz, Konzerthaus de Berlín

“Aina és una artista versàtil amb una profunda visió i unà anima dolça que crea moments musicals únics i commovedors”, Hanni Liang, pianista conferenciant a la Univiversitat de Música i Teatre de Múnic i artista BBC.

“*Creativa, fresca i autèntica*”, William Coleman – jurat del Concurs de Viola de Tòquio, jurat del Concurs de Ginebra, professor a la Universitat Mozarteum de Salzburg

És l'artista resident de l'edició 2025 al Hellerau European Centre of Arts, on presenta el seu projecte en solitari durant el festival amb l'Ensemble Intercontemporain de París i l'Ensemble Modern.

Aina Font és artista resident des del 2022 al prestigiós Splendor Amsterdam, amb debut al Royal Theatre Carrée. També és la saxofonista de l'*ensemble* resident de Gaudeamus23, un dels festivals de música contemporània de referència a l'escena europea, amb el qual estrena peces de compositors contemporanis premiats d'Europa, l'Àsia, els Estats Units...

Està també interessada en el camp pedagògic, com a professora convidada per a estudiants de *bachelor* i màster en institucions internacionals, com la Hochschule für Musik CM Weber de Dresden, Conservatori de la Universitat Mahidol de Bangkok, Breitner Academy (universitat de pedagogia de les arts als Països Baixos) i al Conservatorio Superior Nacional de Música de Puerto Rico.

Va completar els estudis de màster en saxòfon clàssic al Conservatorium d'Amsterdam amb Arno Bornkamp i Willem Van Merwijk. Després de la graduació va fer un postgrau en ritmes karnàtics i s'especialitzà en mètodes per entendre i desenvolupar al màxim la precisió rítmica.

També s'ha endinsat en el món de la música de cambra estudiant a Berlín amb l'Artemis Quartet, un dels quartets de corda de referència, liderat per Vineta Sareika (concertino de la Berliner Philharmoniker).

Abans va estudiar el seu *bachelor* amb els saxofonistes Mariano García (CSMA-ESMUC) i Ignacio Gascón (ESMUC), va ampliar horitzons assistint a *masterclasses* amb saxofonistes de tot el món a la Université Européenne du Saxophone.

Entre els nombrosos guardons, té l'*artist prize* al prestigiós Berlin Prize For Young Artists 2024, el Klaus Thimm Award 2025 per a artistes rellevants emergents a l'escena musical alemanya, Keep an Eye Project Award 2024 (NL), va ser semifinalista a l'Andorra Sax Fest 2019...

Actualment és la saxofonista tenor del Synthèse Quartet, establert a Berlín, que ha guanyat vint-i-cinc premis nacionals i internacionals (Juventudes Musicales de

España, Concurs de Música de Cambra Antón García Abril, Kammermusikwettbewerb der Alice-Samter-Stiftung 2023...). I al Duo Nim (saxòfon i violoncel) va esdevenir artista Jeunes Talents France 2023.

Ha interpretat solos orquestrals i música de cambra en sales de concerts i festivals reconeguts com: Concertgebouw, Philharmonie de Berlín, Muziekgebouw d'Amsterdam, Tivoli Vredenburg, Abbaye Aux Dames, Royal Theatre Carrée, Muziekgebouw d'Eindhoven, Musée des Archives Nationales de París, Auditorium de Versailles, Sala Mozart, Festival Klassiek op Het Amstelviend, Amphion Theater, ADDA, Hanzehof Theater, Aarhus Musikhuset Dinamarca, Grachten Festival, Oranje Woud Festival, Wonderfeel...

Pablo Suaste, piano

És un multiinstrumentista molt actiu i amb una trajectòria artística poc convencional. Amb una sòlida formació com a pianista clàssic, també és cantant i guitarrista (de vuit cordes) a Zorzal, un trio amb seu a Amsterdam dedicat al *son huasteco*. Forma part del Colectivo de Son Jarocho d'Amsterdam (música afromexicana), en el qual es va especialitzar en la *jarana*. Com a flautista professional, amb anys d'experiència en orquestra simfònica, s'ha centrat en la música veneçolana i altres estils tradicionals de l'Amèrica Llatina. La seva recerca històrica està guiada pel desig d'inspirar d'altres a explorar qui són per mitjà de la diversitat sonora i la construcció d'una identitat pròpia.

Descrit per la revista «Fanfare» com un veritable poeta del teclat, l'elegància i el virtuosisme de Pablo Suaste l'han situat com un artista emergent en el panorama musical internacional.

El gener del 2017 va ser guardonat amb l'Aeolian Classics Emerging Artist Award de Chicago, que li va permetre l'enregistrament del seu primer àlbum com a solista, dedicat a obres de Franz Liszt. El disc va ser publicat el mateix any pel segell Aeolian Classics i està disponible a Apple Music. Gràcies a això, va iniciar una intensa gira de recitals per Mèxic i els Estats Units.

L'estiu del 2018 va assolir el segon lloc del Concurs Internacional de Piano Esperanza Cruz. I el tercer lloc del Concurso Universidad de Guadalajara (UDG), on també va ser reconegut amb la millor interpretació de l'obra obligatòria. Més

recentment ha estat premiat amb la medalla de bronze del Concurs Internacional de Piano Angélica Morales de Mèxic.

Entre les seves presentacions més destacades figuren concerts a importants sales de Mèxic, els Estats Units i els Països Baixos, amb actuacions a Nova York, Michigan, Kansas, Amsterdam, Naarden i Ciutat de Mèxic. Va debutar com a solista d'orquestra sota la batuta del reconegut pianista i director Philippe Entremont, amb l'Orquesta Sinfónica de Xalapa, interpretant el *Concert núm. 2* de Rakhmàninov. Posteriorment va debutar amb èxit amb l'Orquesta Sinfónica Nacional de Mèxic amb la mateixa obra.

També ha participat com a solista amb l'Orquesta Sinfónica de Aguascalientes (*Concert núm. 1* de Beethoven) i la Filarmónica 5 de Mayo de Puebla (*Concert núm. 2* de Rakhmàninov). S'ha presentat a espais com la Sala Tlaqná, la sala principal del Palacio de Bellas Artes, al Cultural Center de Chicago, Museo Nacional de Arte de Mèxic, Centro Cultural Teopanzolco i al Naarden International Piano Festival dels Països Baixos.

Recentment ha col·laborat amb la contrabaixista Sasha Witteveen al Het Concertgebouw d'Amsterdam per a NPO Klassiek. Igualment, ha treballat amb el duo de violins neerlandès Grimm Duette. El 2024 va debutar al Muziekgebouw d'Eindhoven amb la violinista Anuschka Pedano, amb la qual també es va presentar al Grachten Festival d'Amsterdam interpretant un programa íntegrament dedicat a la música clàssica llatinoamericana.

Abans dels seus estudis a Amsterdam, va cursar la llicenciatura al Chicago College of Performing Arts de la Roosevelt University, sota el mestratge del pianista Jorge Federico Osorio.

Ha rebut classes magistrals d'artistes com ara Lang Lang, Boris Berman, Igor Levit, Jean Dubé, Adam Neiman i Nino Gvetadze.

El 2022 va finalitzar el Màster en Interpretació Pianística al Conservatori d'Amsterdam amb el professor Naum Grubert. El juny del 2020 va rebre una beca de la Holland Scholarship, atorgada per la Universitat de les Arts d'Amsterdam. A més, va rebre el suport de la Fundació Jacques Vonk i de la National Music Foundation, que li va posar a disposició un piano de cua Steinway.

Pablo Suaste tornarà a Barcelona el 4 de desembre com a cantant i guitarrista de música tradicional mexicana. www.pablosuaste.nl

Duo StriAgo

12.30 h

Duo StriAgo

Mario Strinati i Pietro Agosti, guitarres

Marco Pereira (1950)

Bate-Coxa

Radamés Gnattali (1906-1988)

"Chiquinha Gonzaga (Corta Jaca)", *núm. 4 de Suite Retratos*

Francisca “Chiquinha” Gonzaga (1847-1935)

Sospiro

Paulo Bellinati (1950)

Jongo

Egberto Gismonti (1947)

7 Anéis

Astor Piazzolla (1921-1992)

"Tango núm. 1", *de Tango Suite*

Comentari

El programa d'aquest duo de guitarres explora la capacitat polifònica de l'instrument en un bell joc caracteritzat per l'heterodòxia, la novetat i l'originalitat com a ambaixadores de la riquesa rítmica, ballable, vital i colorística de la música llatinoamericana. Tant *Bate-Coixa* de Marco Pereira com el moviment en forma de *maxixe* –una dansa popular– dedicat a Chiquinha Gonzaga de la suite *Retratos* de Radamés Gnattali posen a prova la coordinació rítmica del duo amb síncores complexes, diàlegs vertiginosos i alternança de rols entre acompanyament i veu principal. En contrast, el tango *Sospiro* de la pròpia Chiquinha Gonzaga cerca delicadesa i intimisme en el contingut de les dinàmiques, mentre que *Jongo* de Paulo Bellinati és un autèntic repte amb percussió integrada: batudes sobre la caixa de ressonància de les guitarres, *pizzicati* i efectes tímbrics atorgats a la mà dreta.

D'altra banda, amb *7 Anéis* d'Egberto Gismonti, el duo afronta textures harmòniques denses, canvis sobtats de tempo i un discurs amarat d'improvisació i un caire permeable al jazz. Igualment, el “Tango núm. 1” de la *Tango Suite* de Piazzolla sedueix pels colors, les obsessions rítmiques i per l'esperit cercador intuïtiu i erudit del compositor, tot cloent una selecció estimulants per calibrar la perícia individual de l'instrument i la complicitat entre ambdós guitarristes.

Albert Ferrer Flamarich, musicògraf i historiador de l'art

Biografia

Duo StriAgo

“Aquests dos joves tenen un talent extraordinari. La seva química com a duet de guitarres és excel·lent: quelcom que poques vegades he vist durant els meus més de vint-i-cinc anys d’ensenyament. El seu conjunt encaixa tan bé i les seves idees musicals són tan convincents, que és difícil no quedar hipnotitzat quan toquen”, **Lorenzo Micheli**

Mario Strinati i Pietro Agosti es van conèixer a l’educació secundària i, moguts inicialment pel pur plaer de tocar junts, es van començar a dedicar a la música folklòrica sud-americana, un tret encara distintiu de la seva identitat artística. Així és com va néixer StriAgo.

Tots dos es van graduar amb les màximes qualificacions i distincions en guitarra al Conservatori Maderna de Cesena. El 2023 Strinati va obtenir un màster artístic de guitarra al Conservatorio della Svizzera Italiana, mentre que Agosti va obtenir-lo al Conservatorio Martini de Bolonya. Paral·lelament als estudis de guitarra, Pietro va fer el grau en contrabaix i Mario en violoncel, tots dos al Conservatori Maderna.

Actualment estan matriculats al Conservatorio della Svizzera Italiana de Lugano, on estudien amb Lorenzo Micheli.

El duet ha estat guardonat en alguns dels concursos internacionals de música de cambra més prestigiosos, com el Richmond Concert Society Award al Royal Overseas League Competition (Londres, 2025), el tercer premi de la Guitar Foundation of America (Nova York, 2023), el primer premi del Concurs Paganini (Parma, 2024) i el primer premi del Concurs Altamira (Gorizia, 2024).

Itay Hazan, clarinet

13.10 h

Itay Hazan, clarinet

Anat Paul, piano

Ernest Chausson (1855-1899)

Andante et Allegro per a clarinet i piano

Johannes Brahms (1833-1897)

Sonata per a clarinet i piano núm. 1, en Fa menor, op. 120

Allegro appassionato

Francis Poulenc (1899-1963)

Sonata per a clarinet i piano, FP 184

Allegro tristamente

Romanza

Allegro con fuoco

Comentari

Aquest programa és un autèntic repte per al clarinetista: tècnic, expressiu, estilístic i també físic. La *Sonata per a clarinet i piano núm. 1, en Fa menor, op. 120* (1894) de Brahms, escrita en la seva maduresa, combina una línia melòdica àmplia i *cantabile* amb passatges de la característica densitat rítmica i harmònica del compositor; on el clarinet ha de mantenir un so ple i homogeni a tot el registre i sostenint llargues frases amb un control absolut de la respiració i la dinàmica, especialment en els diàlegs amb el piano. Per això és un referent ineludible del repertori.

La *Sonata per a clarinet i piano, FP 184* (1962) de Poulenc, dedicada a Arthur Honegger i escrita per a Benny Goodman, que la va estrenar amb Leonard Bernstein al piano, oscil·la entre la ironia, la jovialitat i la melancolia. Aquí la dificultat radica en la rapidesa dels canvis de caràcter i de tempo: passatges lleugers amb articulació picada i un marcat *staccato* es transformen sobtadament en línies expressives amb *subtone* i *vibrato* delicat. L'ús de registres extrems, el fraseig fragmentat i la precisió rítmica en compàs canviant han d'assolir una flexibilitat tècnica i una destresa de la paleta de colors que permetin bascular del sarcasme brillant (com en el frenètic darrer moviment) a una dolçor gairebé fràgil al llarg de l'obra.

En darrer lloc, l'*Andante et Allegro* (1881) de Chausson sedueix per l'amalgama de lirisme tardoromàntic i virtuosisme lluminós on el clarinetista ha de conjugar un cant expressiu, gairebé vocal, amb passatges ràpids plens de *legato* i *slur* (indicació de fraseig que pretén mantenir el flux d'aire continu però canviant la digitació per passar d'una nota a l'altra, i evitant un nou atac amb la llengua), en una brillant exhibició de cloenda.

Albert Ferrer Flamarich, musicògraf i historiador de l'art

Biografies

Itay Hazan, clarinet

Va començar els seus estudis de clarinet als sis anys amb Sagit Mazuz al Conservatori de Música Hassadna de Jerusalem, i va continuar amb el professor Ilya Schwartz. Ha participat en el Programa Nacional per a Joves Talents de la Música del Ministeri d'Educació d'Israel, com també en el programa de vent i metall del Jerusalem Music Center per a destacats músics joves. Actualment està cursant el programa preparatori per a l'ensenyament superior (CPES) al Conservatori Regional Ida Rubinstein de París, als grups de clarinet de Franck Amet i Paul Meyer, i al grup de música de cambra de Sébastien Surel.

Dins la seva franja d'edat, Itay Hazan ha estat guardonat amb nombrosos premis nacionals i internacionals, com ara la beca especial per a clarinetistes de l'America-Israel Cultural Foundation, el Premi Nacional del Ministeri d'Educació d'Israel, el primer premi al 6è Concurs Nacional de Vent d'Israel i el segon premi al 18è Concurs Internacional de Clarinet Saverio Mercadante. Ha estat guanyador de les audicions ColOrchestra 2022, primer premi a l'American Virtuoso International Music Competition (2023 i 2024), menció honorífica com a finalista al Young Artist Concerto Competition 2024 i va assolir el gran premi del Philadelphia International Music Camp and Festival Virtual Concerto Competition (tardor del 2024).

A més, ha participat en festivals i classes magistrals a Israel i arreu del món: International Wind Instruments Festival i *masterclasses* del Jerusalem Music Center, Spain Buffet Crampon Clarinet Week, Solo Performance Program del Philadelphia International Music Camp and Festival, les edicions 51a i 52a de l'Acadèmia del Festival-des-Arcs (classe de Philippe Berrod), i les edicions 2024 i 2025 de l'acadèmia musical internacional MusicAlp (classe de Romain Guyot). Ha rebut orientació d'alguns dels clarinetistes més destacats, com ara Yehuda Gilad, Antonio Saiote, Vicente Alberola, Andreas Sunden, Wei-Leng William Chen, Tibi Cziger, Chen Halevi, Lorenzo Coppola i Sharon Kam. També ha col·laborat amb els directors Conner Gray Covington (Seen-Worldwide Orchestra) i Glen Cortese (Western New York Chamber Orchestra).

Ha actuat com a solista i en formacions de cambra en sales destacades d'Israel i d'altres països, com el Jerusalem Music Center, Auditori Weiss (Universitat Hebrea de Jerusalem), Eden-Tamir Music Center (Jerusalem), Tel-Aviv Chamber Music Center, al centre musical multidisciplinari Yellow Submarine de Jerusalem, Shmuel-House Music Hall (Jerusalem), Kfar-Saba Cultural Hall, sala de conferències de Noci (Bari, Itàlia), Auditori Caja Rural (Vilavella, Espanya), Solitär Hall (Universitat Mozarteum, Salzburg), Kleine Zaal del Concertgebouw (Amsterdam), Westminster Presbyterian Church (Buffalo, Nova York) i Ganz Hall (Chicago, Illinois).

Anat Paul, piano

Va començar els seus estudis de piano als sis anys amb Luisa Yoffe al Conservatori de Música de Jerusalem. Un cop graduada, els va continuar als Estats Units com a estudiant amb beca completa.

És titulada en interpretació de piano pel Curtis Institute of Music de Filadèlfia, on va estudiar amb Eleanor Sokoloff, i té un Màster de Música en Interpretació de Piano per l'Eastman School of Music a Rochester (Nova York), on va estudiar amb Barry Snyder.

Actualment és la cap del Departament de Piano del Conservatori de Música Hassadna de Jerusalem i una de les professores de piano més sol·licitades d'Israel. Els seus alumnes formen part de programes nacionals d'excel·lència per a joves músics amb talent, guanyen premis en concursos nacionals i internacionals de piano i participen en classes magistrals i festivals de música tant a nivell nacional com internacional.

Palau de la Música Catalana

Mirades del Palau

Redescobreix la joia modernista de
Domènech i Montaner

Compra la teva visita a:
palaumusica.cat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

inaem

Eva Arderius, violoncel

15.30 h

Eva Arderius, violoncel

Miguel Ángel Ortega, piano

Zoltán Kodály (1882-1967)

Sonata per a violoncel sol, op. 8

Allegro maestoso ma appassionato

Francis Poulenc (1899-1963)

Sonata per a violoncel i piano, FP 143

II. Cavatine

IV. Finale

Piotr Ílitx Txaikovski (1840-1893)

Pezzo capriccioso, op. 62

Comentari

Sovint es diu que el violoncel és l'instrument més assimilable a la veu humana per la seva cantabilitat i calidesa, que tant pot ser un eficaç acompanyant com encapçalar un virtuosisme d'alta volada i esdevenir un solista excepcional. Ho demostra *la frapant Sonata op. 8* de Kodály, per a violoncel sol, que obliga a un ús extensiu d'afinacions alternatives (*scordatura*), dobles i triples cordes, amplis salts de registre, l'ús simultani de l'arquet amb notes en *pizzicati*, etc. En aquest sentit, el treball de la mà esquerra hi és molt exigent: extensions màximes i canvis ràpids de posició mentre que l'arc ha de generar colors i transformar una volada cantable en un recitatiu. Es tracta d'una obra mestra que fa sonar el violoncel com una arpa, un cimbalom o una cornamusa i que empra totes les formes d'atac a les cordes (sobre el pont, el diapasó, harmònics compostos, trinats, *spicatto*, etc.); en nombroses ocasions cerca la dimensió polifònica i la varietat tímbrica en l'emulació tant d'estils cultes com populars. El primer moviment dels quatre n'és un bon testimoni.

En els moviments “*Cavatine*” i “*Finale*” de la *Sonata FP 143* de Poulenc, el repte és l'agilitat expressiva: canvis sobtats de caràcter, articulacions contrastants i un fraseig flexible amb equilibri sonor i diàleg amb el piano. Finalment, el *Pezzo capriccioso* de Txaikovski afegeix un virtuosisme brillant amb escales ràpides, arpegis en posicions agudes i una cantilena on el *vibrato* i l'afinació en el registre més agut són significatius. En conjunt, aquest repertori reclama resistència física, concentració sostinguda i una paleta tímbrica capaç d'adaptar-se a tres mons sonors.

Albert Ferrer Flamarich, musicògraf i historiador de l'art

Biografies

Eva Arderius, violoncel

Nascuda a San Lorenzo de El Escorial (2001), des del 2018 estudia a la Càtedra de Violoncel Aline Foriel-Destezet de l'Escuela Superior de Música Reina Sofía, amb el professor Jens Peter Maintz. Els anys 2023 i 2024 va rebre de mans de la reina Sofía el diploma d'alumna més excel·lent de la càtedra.

Va començar a estudiar violoncel als cinc anys i es va graduar amb premi de fi de grau al Centro Integrado de Música Padre Antonio Soler a la seva ciutat el 2018, on va estudiar amb Dimitri Furnadijev i Victoria Rodríguez. Paral·lelament va ampliar estudis amb María de Macedo i Arantza López Barinagarrementeria.

El 2024 va ser guardonada amb el primer premi del Concurs Juventudes Musicales de España i al Concurs Internacional María Herrero. Va rebre el segon premi del VII Concurs Internacional David Popper (Hongria, 2017) i el primer premi dels concursos nacionals Soncello (2015) i Jaime Dobato Benavente (2014). Així mateix, va ser seleccionada per participar al Proyecto Talentos de l'Orquesta Sinfónica de Madrid els anys 2018, 2019 i 2020. Va actuar com a solista amb l'Orquesta d'Extremadura el 2023 i al Festival de Música Jove de Segòvia el 2015, i gràcies a la Fundación Arbós (Orquesta Sinfónica de Madrid) es va presentar a la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando (2018) i a l'Auditorio Nacional (2019).

Actualment és membre dels quartets Strauss i Stoneshield i del duo Florence May, que ha estat seleccionat per participar al programa de concerts AIEnRUTa-Clásicos 2025.

Miguel Angel Ortega, piano

Nascut a Las Palmas de Gran Canaria, estudià amb Almudena Cano i va obtenir matrícula d'honor i diploma de primera classe en finalitzar el títol superior de piano i també matrícula d'honor amb premi extraordinari de fi de carrera en música de cambra.

Uns coneixements que amplià a Amsterdam, Budapest i Roma, amb Katalin Nemes, Márta Gulyás, György Kurtág, András Mihály i Ferenc Rados. També va rebre assessorament musical de Darío de Rosa, Rafael Orozco, Bruno Leonardo Gelber i Cristina Bruno.

Debutà amb l'Orquesta Filarmónica de Gran Canària amb el *Concert, op. 15* de J. Brahms, sota la direcció d'András Mihaly, i també ha actuat en la integral dels *Concerts per a piano* de L. van Beethoven amb el director A. Leaper i amb l'Orquesta Simfònica de Bilbao i Juanjo Mena en l'estrena de *Les estacions* de D. Milhaud.

Ha col·laborat amb músics com ara N. Gutman, M. Kohmitzer, I. Monighetti, K. Scholes, N. Shakhovskaya, N. Chumachenco, B. Greenhouse, Ll. Claret, D. Geringas, F. Helmerson, J. Starker, P. Müller, A. Meneses, M. Perényi, J. P. Maintz, T. Thedeén i W. Schmidt, entre d'altres. I ha actuat a les principals sales d'Espanya, Portugal, Itàlia, Luxemburg, Bèlgica, Holanda, Suïssa, Hongria, Polònia, Alemanya, els Estats Units, Croàcia, Albània, Turquia, Àustria, Argentina, Uruguai, Xile, el Brasil, Tanzània, Vietnam i Tunísia. Ha fet enregistraments per als segells Sony,

Versus, Divine Records, TVE, NHK de Tòquio, Ràdio Varsòvia, Bártok Radio, Ràdio Televisió Nacional Hongaresa i Radio Clásica de RNE.

Va guanyar el primer premi del Concurs de Piano Pedro Espinosa de Gáldar, el segon premi del Concurs Internacional de Música de Cambra Leo Weiner de Budapest i ha estat convidat per institucions com ara la Joven Orquesta Nacional de España (JONDE), Fundación Juan March, Cursos d'Especialització Musical de la Universidad d'Alcalá de Henares, Concurs W. Lutoslawski de Varsòvia...

El 1992 va representar Espanya enregistrant un programa de ràdio del Certamen de la UER retransmès a tot Europa.

Profundament interessat en l'ensenyament, actualment és catedràtic de piano al Conservatorio Superior de l'Aragó, professor pianista col·laborador a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid i imparteix cursos d'interpretació pianística i música de cambra a diversos centres d'ensenyament nacionals i internacionals. Des dels seus inicis és professor habitual a l'Escola d'Estiu de Lucena (Còrdova). Així mateix, és director i fundador del Curs Santa María del Paular a Rascafría (Madrid) i de l'Asociación Cultural Béla Bartók.

Inés Issel, violí

16.10 h

Inés Issel, violí

Miguel Ángel Dionís, piano

Jenő Hubay (1858-1937)

Fantasia brillant sobre l'òpera 'Carmen', op. 3

Jules Massenet (1842-1912)

"Méditation" de l'òpera *Thaïs*

George Gershwin (1898-1937) – **Jascha Heifetz** (1901-1987)

Porgy and Bess, selecció (transcripció per a violí i piano)

Comentari

Aquest programa reuneix tres creacions que també situen el violí al límit de les seves possibilitats tècniques i expressives, ja sigui a partir de fantasies sobre temes operístics o de parts que les integren, com la “Méditation” de *Thaïs* de Massenet, que és un exercici d’expressió sostinguda: la seva línia melòdica llarga i contínua exigeix una tensió de l’arc, regulació del *vibrato* i transicions de posició imperceptibles de tal manera que la sonoritat no es vegi alterada més enllà del contrast natural entre registres i no es dilueixi l’emotivitat de la peça.

En l’àmbit de la fantasia i la transcripció, Jascha Heifetz es va apropar a *Porgy and Bess* de Gershwin seduït per la fusió del jazz i el *blues* amb el llenguatge clàssic. Alguns dels temes més icònics –com “Summertime” o “It ain’t necessarily so”– són recreats amb *glissandi* expressius, *portamenti* subtils i dobles cordes que mantenen la calidesa vocal original en un fraseig mal·leable que busca una autenticitat propera al cant, mentre el pianista construeix una base harmònica plena de vitalitat. Per la seva banda, la *Fantaisie brillante sur ‘Carmen’, op. 3* de Jenő Hubay mostra el vessant més espectacular: velocitat fulgurant, canvis de registre vertiginosos, ornaments variats, salts amplis, efectes polifònics, escales en terceres, amplis arpegis i *pizzicati* de mà esquerra. És una autèntica exhibició pirotècnica en l’estil vuitcentista, on el violinista ha de conservar la precisió i la claredat, però sense perdre teatralitat ni l’encant melòdic que manté viva l’essència de l’òpera.

Albert Ferrer Flamarich, musicògraf i historiador de l'art

Biografies

Inés Issel, violí

Va néixer a Tarragona el 2001. Va començar la seva formació musical amb la seva mare, Iwona Burzyńska. Ha estudiat amb Eva Graubin, Zakhar Bron i, com a pianista, amb Vadim Gladkov. Inés Issel ha assistit a classes magistrals de Renaud Capuçon, Mauricio Fuks, Miriam Fried, Krzysztof Wegrzyn, Oleg Kryssa, Ana Chumachenko, Alexander Sitkovetsky, Evgueny Grach, Bartosz Bryla, Krzysztof Smietana, Wiesław Kwasny, Maurizio Sciaretta i Christoph Poppen.

Des 2012 al 2024 va ser alumna a l'Escuela de Música Reina Sofía a la càtedra de violí-Telefónica amb el professor Zakhar Bron (només tenia deu anys quan passava els exàmens, fet que la convertia en l'alumna més jove) i també des del 2012 estudia a l'acadèmia d'elit Meisterklasse Zakhar Bron Academy a Interlaken (Suïssa). Després de la seva graduació, amb premi extraordinari de la càtedra de violí, continua estudiant al New England Conservatory a Boston, amb la professora Miriam Fried. Mentrestant, va desenvolupant la seva carrera musical.

En la seva curta però intensa carrera artística ha aconseguit molts èxits significatius. Té nombrosos primers premis en certàmens nacionals i internacionals, entre els quals el del 13è i 15è Concurs Internacional de Violí en honor de Karol Lipiński i Henryk Wieniawski a Lublin l'any 2015 i 2021, respectivament.

També ha estat guardonada amb el primer premi, els anys i als certàmens següents: el 2024, Antón García Abril XII International Chamber Music; Competition, and Special Prize for best performance of a Spanish work (Baza, Granada) i III Concurs Impuls ACIMC (Catalunya); el 2023, X David Oistrakh International Violin Competition (Kazakhstan); Grand Prix Pila Festival & Academy (Polònia) i CIM International Competition (Barcelona); el 2021, XV Concurs Internacional en honor de K. Lipinski i H. Wieniawski a Lublin; 6è Concurs Internacional de Violí Pulawy & Violin (Polònia); el 2019, IV Concurs de Violí Eugenia Uminska a Cracòvia (Polònia); el 2018, 15è Concurs Internacional de Violí G. Ph. Telemann a Poznan (Polònia); 3r Concurs Internacional de Violí Naleczow & Violín (Polònia); XVI Concurs Internacional de Violí Young Paganini de Legnica (Polònia); V Concurs Internacional de Violí H.W. Ernst & K. Szymanowski a Wroclaw (Polònia); el 2016, Concurs de Joves Intèrprets Ciudad de Conca, categoria fins a vint-i-tres anys (quan en tenia quinze); V Concurs de Violí Ciutat de Vigo, categoria fins a vint-i-tres anys; XVII Concurs de Joves Intèrprets Ciutat de Xàtiva; el 2015, XIII Concurs Internacional en honor de K. Lipinski i H. Wieniawski a Lublin (Polònia); IV Concurs de Violí Ciutat de Vigo; XIII Concurs Internacional de Violins per la Pau a Màlaga; el 2014, III Concurs de Violí Ciutat de Vigo, I Concurs d'Interpretació Musical Cardenal Cisneros a Madrid ; el 2012, XII Concurs Instrumental Sant Anastasi de Lleida; el 2010, Concurs d'Interpretació Musical Arjau a Barcelona; el 2009, V Concurs de Corda a Barcelona; el 2008, Concurs Instrumental Sant Anastasi de Lleida.

Tot i a la seva curta edat, és una concertista activa i ha actuat com a solista amb l'Orquestra de Cambra Amadeus de la Ràdio Polonesa (sota la batuta d'Agnieszka Duczmal), Orquestra Filharmònica K. Szymanowski de Cracòvia (Olivier Ochanine), Orquestra Filharmònica de la Baixa Silèsia (Paweł Przytocki), Orquestra Filharmonica A. Rubinstein de Łódź. (Paweł Przytocki), Podlasie Opera i Orquestra Filharmònica (Tomasz Bugaj), Banda Simfònica Municipal de Barcelona (Salvador Brotons), Orquestra Simfònica Freixenet (Jaime Martin), Verum Symphony Orquestra (François López-Ferrer), Sinfonia Iuventus Orquestra (Marek Wroniszewski), Orquestra de la Universidade do Minho (Maximino Zumalave Caneda), Orquesta Sinfónica Española Vigo 430 (Roberto Baltar), Orquesta Filarmónica de Sevilla (Jerome Irland), Simfonia OCM Vigo (Francisco Pérez Rodríguez), Orquesta Clásica Santa Cecilia de Madrid (Oscar Navarro), Fundació Excelentia, Orquestra Filharmònica de Barcelona (Lior Shambadal), Orquesta Ciudad de Alcalá (Vicente Ariño), Filharmonia Kameralna im. Witold Lutosławski de Łomża (Maurizio Colasanti), Astana Symphony

Orchestra (Askar Duisenhayev), Pomorska Orquestra Filharmònica J. Paderewski (Mykota Diadura) i Orquestra Simfònica de Sant Cugat (Josep Ferré).

Ha actuat en prestigioses sales de concerts: Auditorio Nacional, Auditorio Museo Reina Sofía, Auditorio Sony i Auditorio Fundación Juan March de Madrid, Auditori de Barcelona, Auditorio Mar de Vigo, European Music Center Krzysztof Penderecki, Filharmonia Podlaska, European Art Centre i Acadèmia Mozarteum de Salzburg, Filharmònica De Doelen de Rotterdam, Jordan Hall Boston (EUA), entre d'altres. També participa en nombrosos festivals de música a Espanya, Àustria, Polònia i Suïssa (Festival Verbier).

Toca un violí Enrico Rocca (1890) atorgat per Juan Enrique Carreres, president i conseller delegat de CAGIMA S.L.

Miguel Angel Dionís, piano

Nascut a Sant Cruz de Tenerife, va fer els estudis de grau mitjà amb Concepción Hernández Peraza i els continuà amb Miquel Farré al Conservatori Superior de Barcelona. També ha fet cursos amb Guillermo González, Josep Colom, Claude Helffer, James Avery, Jorge Pepi, Dimitri Bashkirov i Edith Fisher.

Ha guanyat el primer premi de l'XI Concurs Nacional de Piano Joan Massià, el segon premi del XXIV Concurs d'Intèrprets de Catalunya, el primer premi del Concurso Círculo 12 de Enero. També el segon premi de solistes de la Mostra de Música de la Generalitat i el primer premi del XXV del Concurs d'Intèrprets de Catalunya, el Premi Sofia Puche...

Ha tocat com a solista amb l'Orquesta Sinfónica de Tenerife, Orquesta Clásica de La Laguna i Orquesta de Galícia, entre d'altres, amb els directors Víctor Pablo Pérez, Maximino Zumalave, Mark Peters, Paul Opie, Alejandro Posadas...

Des de l'any 2001 és el director musical de La petita Flauta Màgica de Mozart, producció del Gran Teatre del Liceu.

Ha ofert concerts al Palau de la Música Catalana, Auditori de Barcelona, Gran Teatre del Liceu, Teatro Real de Madrid, La Maestranza de Sevilla, Teatro Arriaga de Bilbao, Auditorio de Tenerife, Konzerthaus de Berlín, Liederhalle de Stuttgart, Konzerthaus de Wuppertal, Philharmonie d'Essen, Congress House de Londres,

Tonhalle de Düsseldorf, Kongresshaus de Dortmund, Theater de Duisburg,
Victoria Hall de Ginebra i a les ciutats de Ratisbona, Berna, Blonay...

Actualment és el director artístic del cicle de Les Veus del Monestir de Pedralbes i professor al Conservatori Municipal de Música de Barcelona, com també a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC).

Adriana Snape, viola

17 h

Adriana Snape, viola

Antonia Valente, piano

Robert Schumann (1810-1856)

Märchenbilder, op. 113

Nicht schnell

Rasch

Langsam, mit melancholischem Ausdruck

York Bowen (1884-1961)

Fantasia per a viola i piano, op. 54

Joan Lamote de Grignon (1872-1949)

Scherzino per a viola i piano

Comentari

No és tan freqüent, encara que tampoc ha d'estranyar, el protagonisme de la viola com a solista en un certamen com aquest, gràcies a la forta personalitat factible en formats de cambra, com es percep a l'*Scherzino* de Joan Lamote de Grignon, assimilable a una fulla d'àlbum típicament romàntica i una mica planyívola. El cas és que, com en les candidatures anteriors, les obres que s'escoltaran permetran copsar el grau d'excel·lència tècnica i expressiva del solista a partir d'una gamma àmplia de recursos: cant líric, agilitat tècnica, domini de colors i capacitat de diàleg amb el piano, etc.

Fixin-se en l'inici de les *Märchenbilder*, op. 113 (1851) de Robert Schumann, amb el seu *cantabile* fluid i continu ("Nicht schnell"), seguit per un rondó ("Lebhaft") amb energia, dobles cordes i ús del ritme amb puntet del "Lebhaft"; i l'agilitat d'arc al tercer moviment ("Rasch") amb caràcter de balada fantàstica en una obra el títol de la qual remet a imatges i il·lustracions de contes de fades. No gaire distinta és l'aposta tècnica a la *Fantasia*, op. 54 (1918) de York Bowen, escrita el 1918 per a Lionel Tertis; és una obra de gran alè líric i pianisme dens, que situa la viola en un paper protagonista i virtuós. La *Fantasia*, op. 54 de York Bowen exigeix un so uniforme en tots els registres, amb govern mil·limètric de l'arc per modular dinàmiques i colors dins d'una mateixa arcada. Les línies melòdiques, plenes de salts i extensions, requereixen afinació, seguretat en el registre agut, les dobles cordes i acords arpegiats. L'articulació alterna passatges *cantabile* amb figuracions ràpides i rítmiques, mentre que el diàleg amb un piano de textura plena obliga a adaptar-se a *rubati* i canvis de caràcter. La intensitat constant fa imprescindible dosificar energia per mantenir la qualitat tècnica i sonora fins al final.

Albert Ferrer Flamarich, musicògraf i historiador de l'art

Biografies

Adriana Snape, viola

Nascuda a Bèlgica (2003), té la nacionalitat espanyola i britànica. El seu primer contacte amb la música va ser als sis anys en veure una representació de ballet amb música en directe titulada *Picasso i el circ*, una experiència que la va encuriosir i fascinar alhora. Als vuit anys va començar els seus estudis de viola al Conservatorio Profesional de Música Padre Antonio Soler, amb la professora Celia Bornemann. La seva maduresa musical la va dur, amb només tretze anys, a debutar com a solista amb orquestra interpretant el *Concert per a dues violes i orquestra* de Telemann.

Ja ha actuat en escenaris de gran prestigi internacional, com el Musikverein de Viena, Concertgebouw d'Amsterdam, Konzerthaus de Berlín, Casa da Música de Porto, Auditorio Nacional de Música de Madrid i Teatro Real de Madrid, entre d'altres.

Des del 2023 es forma a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía, a la càtedra de viola de Deimut Poppen. Aquest 2025 ha estat distingida per la reina Sofia amb el premi a l'alumna més excel·lent de la seva càtedra.

Ha rebut classes magistrals de grans figures del panorama internacional, entre els quals Thomas Riebl, Gérard Caussé, Jonathan Brown, Silvia Simionescu i Lawrence Power, i ha treballat amb directors destacats, com Sir Andrés Schiff,

Andrés Orozco-Estrada, Pablo Heras-Casado, Iván Fischer, Vasily Petrenko, Nuno Coelho, Johannes Kalitzke i Peter Csaba.

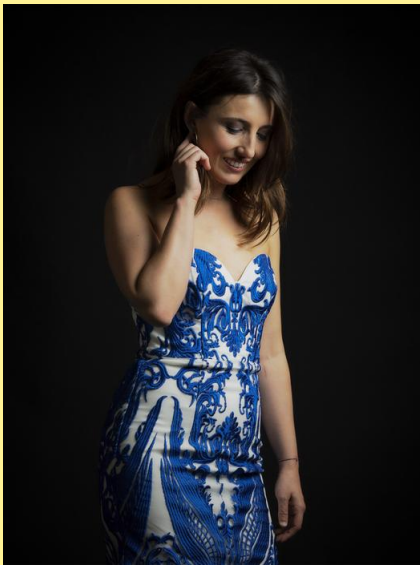
Una de les seves grans passions és la música de cambra. És membre del Cuarteto Haydn Pérez-Llorca de l'Escuela Reina Sofía, i ha format part del Cuarteto Guridi y del Trío Alboreá.

En l'àmbit orquestral actualment és la violista titular de l'European Union Youth Orchestra (EUYO), amb la qual ha fet gires per diverses ciutats europees. Anteriorment, durant els anys 2022 i 2023, havia estat membre de la Joven Orquesta Nacional de España (JONDE), tot participant en nombroses gires per Espanya i Portugal, a més d'intercanvis del programa EFNYO a Dinamarca i Viena.

Ha tocat en festivals com l'Encuentro de Música y Academia de Santander, Festival AIMS de Solsona i al Reial Conservatori de Brussel·les, entre d'altres.

Actualment toca amb una viola ("Asma") construïda el 2023 pel lutier alemany Falk Peters.

Antonia Valente, piano

Es va formar al costat de grans músics, com Benedetto Lupo al Conservatori Nino Rota i Elza Kolodin a la Hochschule für Musik de Friburg de Brisgòvia (Alemanya). L'any 2008 va obtenir un *magna cum laude* al Màster d'Interpretació Solista amb Orquestra al Conservatori Nino Rota.

Ha desenvolupat carrera d'interpret del repertori de cambra, tant instrumental com vocal, i actua habitualment per Europa, l'Àfrica i Llatinoamèrica.

A Itàlia va fundar essent molt jove l'Ensemble '05, un grup que aplega excepcionals joves artistes i músics consagrats al mateix escenari, fórmula que és l'ànima del festival Ritratti, que el 2025 assolí la vint-i-unena temporada i del qual és la directora artística. Ha impulsat projectes musicals i teatrals juntament amb els artistes Giovanni Sollima, Enrico Bronzi, Beatrice Rana, Brad Mehldau, Eddie Daniels, Benedetto Lupo, Marcelo Nisinman, Cristina Zavalloni, Emanuele Arciuli, Betty Garcés i Anne-Lise Binard, entre d'altres.

El 2015 va publicar el seu disc de debut al pianoforte: *Mauro Giuliani, rarities and masterpieces*, que va ser molt ben rebut per la crítica. Els seus propers projectes discogràfics inclouen una col·laboració amb el violinista Lorenzo Rovati. Ha treballat al costat dels directors Fabio Luisi, Jordi Benacer, Omer Meir Wellber, Antonio Greco, Thomas Posth, Tito Muñoz, Giovanni PellICCIA, i ha col·laborat durant molt anys amb la Fondazione Paolo Grassi de Martina Franca i el Festival Internazionale della Valle d'Itria com a pianista i assistent de direcció.

El 2013 va iniciar la seva trajectòria docent a la Hochschule für Musik und Tanz de Hannover, Actualment viu a Madrid i combina la seva activitat concertística i docent de repertori a l'Escuela de Música Reina Sofía i al Centro de Enseñanza Musical Katarina Gurska, i és catedràtica de música de cambra al Conservatori a Itàlia.

Karen Kuronuma, piano

17.40 h

Karen Kuronuma, piano

François Couperin (1668-1733)

Le rossignol en amour

Enric Granados (1867-1916)

Goyescas

Los requiebros

El fandango del candil

Quejas, o la maja y el ruiseñor

Claude Debussy (1862-1918)

L'Isle joyeuse

Comentari

Per acabar, el rei dels instruments, almenys durant el segle XIX, el piano es fa present com a solista en una selecció on refinament, virtuosisme i color es conjuguen des de llenguatges i reptes molt diferents en l'ús del pedal, la densitat harmònica i la capacitat del pianista per narrar històries i crear atmosferes; des de l'ornamentació delineada de Couperin fins a la línia *cantabile* de Granados i la paleta lluminosa de Debussy. En efecte *Le rossignol en amour* de François Couperin, en versió per a piano, requereix un control exquisit del so i una articulació clara on hi hagi un maridatge de l'estil sentimental amb la lleugeresa ornamental i l'efecte “cantat” del rossinyol mitjançant trinats i *mordentes* d'articulació ben perfilada, enmig de dinàmiques subtils i una voluntat expressiva afectada però moderada, delicada i galant.

Per la seva part, les tres peces de *Goyescas* d'Enric Granados introdueixen un canvi radical: un piano de ressonàncies orquestrals i arrels hispàniques on sensibilitat, melancolia, elegància i espontaneïtat basteixen aquesta obra mestra amb matriu de peces de saló. Tècnicament és indispensable un atac solt amb un canell elàstic per a les dobles notes que han de sonar lleugeres com si fossin un ornament mesurat i un domini de la texturació per a les segones veus amb un consumat ús del pedal, tant tímbricament com harmònica. Quelcom no gaire allunyat per a la seva escola francesa i ascendència chopiniana que també trobem a l'*Isle joyeuse* de Debussy, on s'han de saber dissimular els salts freqüents (sobretot a la mà esquerra) i canvis sobtats de registre, així com figuracions vertiginoses de semicorxeres i fuses que reclamen una articulació neta i regular. La independència de veus és essencial per l'espai intern en unes textures denses on el joc del pedal és indispensable per obtenir transparència i colors canviants sense recórrer als atacs percussius del teclat que tant odiava el compositor.

Albert Ferrer Flamarich, musicògraf i historiador de l'art

Biografia

Karen Kuronuma, piano

Nascuda a Tòquio (1998), va obtenir el segon premi de l'11è Concurs Internacional de Piano Chopin per a Joves a Polònia, va ser nominada a un premi al 15è Concurs Internacional Ettlingen per a Joves Pianistes i va rebre el Best Award en la categoria G del Concurs de Piano PTNA.

Va cursar els seus estudis en un institut artístic vinculat a la Facultat de Música de la Universitat de les Arts de Tòquio. Va guanyar el seu primer premi amb només setze anys, el Premi de l'Acadèmia Nomura, al qual es van sumar el premi Iguchi Aiko, el premi Music Encouragement i el Premi NHK de la 68a edició de l'Student Music Concours del Japó, secció d'ensenyament secundari.

Ha ofert recitals a Hokkaido, Tòquio i Hyogo, i ha actuat com a solista amb orquestres com ara la Hyogo Performing Arts Center Orchestra (*Concert per a piano núm. 1* de Chopin) i l'Orquestra Simfònica de Tòquio (*Concert per a piano en Sol major* de Ravel).

Després de superar l'audició Muza Soloist el 2018, Karen Kuronuma va actuar com a solista amb l'Orquestra Simfònica de Tòquio al cicle The Masterpiece Classics. Malgrat les cancel·lacions de concerts durant la pandèmia de la COVID-19, aquest cicle va adoptar una nova estratègia: un concert sense públic retransmès

a Niconico Live, que va superar els deu milions de visualitzacions i va rebre grans elogis de la premsa, que el va descriure com una nova manera d'experimentar els concerts de música clàssica. El disc del concert, titulat *Live from Muza!*, va guanyar el premi de l'Acadèmia al millor enregistrament en la categoria especial i el Premi Especial del Music Pen Club. L'any 2021 va presentar el seu primer CD com a solista de piano des de *Live from Muza*, titulat *Les soirées françaises*, que ha estat molt elogiat per la seva brillant interpretació de Ravel i Poulenc. La crítica la considera un dels talents més destacats de la seva generació.

Ha estat premiada amb la Beca Dany Pouchucq al Festival Ravel (2020), ha rebut la Medalla d'Honor del 67è Concurs Maria Canals (2022) i el primer premi del Concurs Maria Giubilei, així com els premis de la Fundació Gautier Capuçon (2023) i de la Fundació Yamaha (2024). Participa habitualment en concerts de cambra i ha actuat com a solista a França, República Txeca, Bèlgica, Itàlia, Espanya, Suïssa, el Regne Unit i el Japó.

L'any 2022 va ser seleccionada per l'Association Jeunes Talents i ha col·laborat amb artistes com ara la pianista Noriko Ogawa, els directors Naoto Otomo, Daisuke Mogi, Kazuyoshi Akiyama, Péter Csaba, el violinista Mohamed Hiber, el trompetista Romain Leleu, el violoncel·lista Peter Maintz, l'oboïsta Hans-Jörg Schellenberger i la soprano Juliane Banse, així com amb l'Orquestra Simfònica de Tòquio i Sinfonia Smith Square.

El 2023 va ser seleccionada per l'Acadèmia Santander.

Karen es va graduar en piano a la Universitat de les Arts de Tòquio, sota la direcció de Chiharu Sakai i Koji Shimoda, i actualment estudia al Conservatori Nacional Superior de Música i Dansa de París amb Jean-Frédéric Neuburger i al Conservatori Reial de Brussel·les amb Johan Schmidt.

Palau de la Música Catalana

Yuja Wang & Mahler Chamber Orchestra /
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera
& Simon Rattle / Cecilia Bartoli /
musicAeterna & Teodor Currentzis /
Víkingur Ólafsson / Staatskapelle Dresden
& Daniele Gatti / Anne-Sophie Mutter,
Yefim Bronfman & Pablo Ferrández /
Lang Lang / Sondra Radvanovksy / Sabine
Devieilhe & Jakub Józef Orliński / Sheku
& Isata Kanneh-Mason / Seong-Jin Cho
& London Symphony Orchestra / Janine
Jansen & Camerata Salzburg / András
Schiff / Budapest Festival Orchestra & Iván
Fischer / Orchestre des Champs Élysées &
Philippe Herreweghe i més de 200 concerts!

Temporada 2025–2026

Entrades i abonaments ja a la venda

També et pot interessar...

Palau Piano

Dimecres, 26.11.25 - 20 h

Sala de Concerts

Alba Ventura

—Chopin, Skriabin i Mompou

Alba Ventura, piano

Preu: de 23 a 30 €

Mecenes d'Honor

Agrolimen

grupo euromadi

Sabadell
Fundació

Santander
Fundación

Damm
Fundació

Fundació "la Caixa"

HAVAS

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

The Nando and Elsa Peretti foundation

Mecenes Protectors

Agbar

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

COL·LEGI DE FARMACEUTICS DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

eurofragrance

exea impact

The Puig Family
Foundation

factorenergia

Fundació FLUIDRA
Llegat Joan Planes

FUNDACIÓ Gandara

Fundación Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic
40th anniversary | 1985 - 2025

MITSUBISHI ELECTRIC
AIRE ACONDICIONADO

moventia

Nestlé

Telefónica

Mecenes col·laboradors

ac marca
Advancing in Care

aena
aeroports per a tu

CARDONER GROUP

Coca-Cola

camins.cat

Deloitte

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

REIG JOFRE

savills

sesé

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

el Periódico

EL PUNT AVUI

FGC
Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

LA VANGUARDIA

EUROPA FM

RAC1

SÀPIENS

3 CATALUNYA RÀDIO

the NEW BARCELONA POST

TMB
Transports Metropolitans de Barcelona

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

